

Maade er der planlagt Grundforbedringsarbejder og en Række andre offentlige Arbejder. Det kan selvfølgelig ikke træde frem lige paa een Gang, men at Arbejdet er planlagt, og at det vil blive sat i Gang og udført saa hurtig som paa nogen Maade muligt, er udenfor enhver Tvivl.

Til det ærede Medlem Hr. Wilmann skal jeg sige, at denne Regering ganske vist ikke vil gaa med til endnu en Gang at berøve Arbejdsløshedskasserne deres Karakter af Forsikringskasser — denne Karakter vil vi bevare og bibeholde; thi vi har ved at se, hvilke Virkninger de tidligere midlertidige Love havde, erfaret, at Arbejdsløshedskasserne led ubodelig Skade ved den Udvikling af dem, som disse Love medførte —, men dette forhindrer ikke, at denne Regering, hvad ogsaa enhver anden, antager jeg, vilde gøre, vil søge at raade Bod paa Arbejdsløsheden ved at sætte Arbejder i Gang og ved at yde de arbejdsløse, hvem der ikke kan gives Arbejde, fornøden Støtte. Det ærede Medlem Hr. Wilmann vilde fremstille det saaledes, at der ikke var nogen Mellemvej mellem Genoplivelsen af den midlertidige Arbejdsløshedskasselovgivning og Fattigvæsenet. Men vi har som bekendt her i Landet en saadan Mellemvej; vi har noget, der hedder Hjelpekasser. Det har Indenrigsministeren ogsaa gentagne Gange, naar disse Spørgsmaal har været paa Bane, peget paa.

Det ærede Medlem Hr. Wilmann sagde, at Forhøjelsen af Fradraget paa Ejendomsskylden kunde jeg gaa med til, men ikke Forhøjelsen af Fradraget paa Indkomstkatten, og at deri laa en Inkonsekvens. Nej, paa ingen Maade. Thi de Fradrag, der er Tale om for Ejendomsskyldens Vedkommende, er givne ved den tidligere midlertidige Lov. Dette Emne er forlængst draget ind under vor midlertidige Skattelovgivning, medens man altid til syvende og sidst er blevet enig om, at Resultatet af de Forhandlinger, der har været førte om ved midlertidig Lov at ændre Børnefradraget og Fradraget for Eksistensminimum, skulde holdes tilbage, fordi det hører til de Ting, som maa forbeholdes ved en endelig Reform af Skattelovene. Der har ikke været en eneste af de Forhandlinger om midlertidige Indkomstkattelove, der er førte under Finansminister Brandes' Ledelse, hvor ikke dette Spørgsmaal har været fremme, ikke en eneste Forhandling, hvor han ikke paa det mest energiske har afvist at komme ind paa dette, og hvor ikke samtlige

Partier har fulgt ham. Derimod er vi gaaet ind paa at tage Fradraget vedrørende Ejendomsskylden som ekstraordinært Fradrag ved midlertidig Lov. Man kan slet ikke sammenligne det finansielle vedrørende disse Fradrag. Jeg oplyste, at dersom man vilde imødekomme det af Venstres Ordfører (Jensen [Klejs]) udtalte Ønske om Forhøjelse af Fradraget paa Ejendomsskylden, vilde det betyde en Mindreindtægt af ca. 700 000 Kr. Skal man derimod røre ved Børnefradraget og Fradraget for Eksistensminimum, saaledes at det betyder noget, løber det op i mange, mange Millioner.

Det ærede Medlem mente heller ikke, jeg havde Ret til at henvise til Kommunernes Udnyttelse af Ejendomsskatten, naar jeg ikke var villig til her gennem den midlertidige Lovgivning at fjerne Bomben af 1903, som han kaldte det. Jo, det har jeg fuldkommen Ret til. Dels er det ikke alle Sognekommuner, der har udnyttet Skatten paa fast Ejendom til den Grænse, Loven af 1903 giver dem Ret til, dels er de Kommuner, der særlig har udnyttet Ejendomsskylden som Skattekilde og maattet gøre det, fordi den er omtrent deres eneste, Amtskommunerne. For dem bestaar der jo ikke en Bom som den af det ærede Medlem omtalte.

Til det ærede Medlem Hr. Korsgaard skal jeg sige, at Spørgsmaalet om lempeligere Beskatning af de smaa Formuer, der er forbundne med smaa Indtægter, er et Spørgsmaal, hvor han vil finde mig overordentlig forhandlingsvillig; det ærede Medlem vil vistnok ogsaa vide, da vi allerede nu i nogle Aar har samarbejdet om disse Love, at er der noget Punkt, paa hvilket jeg i og for sig ønsker at strække mig langt, er det dette. Men der er jo det finansielle Hensyn at tage. Det kan vi imidlertid forhandle om i Udvalget.

Det ærede Medlem saa ingen Fare ved at give Bestemmelserne om Friaktier den Udvidelse, han ønskede, idet han mente, at Selskabernes Ledelser var interesserede i ikke at strække Udstedelsen af Friaktier alt for langt ud. Deri har han selvfølgelig Ret. Men det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at Spørgsmaalet om Udstedelsen af Friaktier netop er en af de Ting, der er Konfliktsspørgsmaal mellem Ledelsen og visse Aktionærgrupper, som ikke sjældent opkøber Aktier netop med det Formaal for Øje at skaffe sig en Aktiemajoritet, der kan fremtvinge en større Udstedelse af Friaktier, end Ledelsen vil have; og i ikke faa Tilfælde har man set,